

Beletristica, sciintie, arte, viétia sociala, moda.

<p>Pest'a Domineca 10/22 maiu</p>	<p>Va esi in fia-care domineca, cu portrete si alte ilustratiuni. In fia-care anu prenumerantii capeta dóue tablouri pompóse.</p>	<p>Pretiu lu pentru Austri'a pe ian.—jun. 4 fl. pentru tablou 80 cr. Pentru Romani'a pe ian.—jun. unu galbenu, pentru tablou trei sfanti.</p>	<p>Nr. 19.</p>	<p>Cancelari'a redactiunii Strat'a lui Leopoldu Nr. 21, unde sunt a se adresá manuscriptele si banii de prenumeratiune.</p>	<p>Prenumeratiunile se potu face la tóte postele. Pentru Romani'a in librari'a dilor Socecu et comp. in Bucuresci.</p>	<p>Anulu VI. 1870.</p>
---	---	---	--------------------	---	--	--------------------------------

Educatiunea feteloru.

(Lectiune de Legouvé.)

Onorabile cetitórie!

Un'a din dvóstre se adresédia in colónele acestui diuaru câtra barbatii, dícându-li: „Deprindeti-ve, domniloru, nu numai a curtení femeiloru, ci mai multu a conversá cu dinsele.“

O, ce minunate sunt aceste cuvinte! o, cuvinte demne de-o femeia romana!

Eu vi marturisescu, câ mi-ram pierdutu curagiulu de-a ve mai intretiené cu secile mele conversatiuni; dar incuragiatu de nou prin escelentele cuvinte a le amabilei compatrióte, cutediu a reluá condeiulu pentru a tratá cu D. dvóstre grav'a cestiune despre educatiunea feteloru.

Aveti dara indulginti'a de-a ascultá cele ce ne invétia in privinti'a acést'a escelentulu si eruditulu, cetatiénu francesu Legouvé.

Domni'a sa incepe lectiunea despre acestu objectu importantu cu urmatóri'a intrebare: Ce instructiune trebue acordata feteloru? Instructiunea loru fi-va asemené ca a fetioriloru séu diferenta de-a acestor'a? Apoi continua: Trebuie sê ni tramitemu fetele in manastiri, in pensionate, séu e mai bine sê preferâmu educatiunea domestica?

Legouvé prefera fâra pregetu pre cea din urma si díce: Fetele trebue tienute a casa, câ-ci sunt bucuri'a si consolatiunea casei; nu trebue educate nici pre genunchii bisericeii, nici pe-ai universitátii, ci pre genunchii mameiloru!

Sê vedemu acum pentru ce respinge dinsulu educatiunea in manastire si in pensionate.

In manastire se preferéza pré multu insemnamentulu religiosu; insemnamentulu istoricu din contra e pré supraficialu si de multe ori falsu. Vanitátile lumesci si sociale se desvólta in manastire asié de bine ca si aiurea.

Despre pensionate díce d. Legouvé, câ au alte incovenientie, fiindu câ tienu mai nainte de tóte la bani. Apoi cere ca feteloru sê se dea ca si fetioriloru o educatiune seriósá si solida.

In privinti'a acést'a inse, Legouvé gasesce o multíme de dificultâti, cari nu admitu ca educatiunea femeieii sê fia deplinu egala cu a barbatului. Intelligenti'a femeieii, díce dinsulu, nu e accesibila in acela-si gradu ca a barbatului, pentru studiile abstracte si filosofice. Éta dar' o desmintire data celoru díse dedsiór'a Becker in acésta cestiune.

Dvóstre poteti judecá, care din doi a vorbitu dreptu; inse fâra pasiune de secsu, câ-ci

Legouvé nu vr  s  degredeze prin acést'a femeia, ceea ce se vede din urmatoriile :

Destinatiunea femeiei nu e aceea-si ca a barbatului, nici detorfiile ei nu sunt egale cu detorfiile lui. In ac sta diferinta de destina-tiune si detoria trebuie cautatu punctulu de plecare pentru educatiunea feteloru. In femeia preponder za imaginatiunea, de aceea trebuie a se adres  mai multu la acést'a, dec tu la ratiune; femeiei trebuie a-i oferă mai multu fapte dec tu idei. Mai tard u ea va grupă aceste fapte in cugetarea ei, si va trage conclusiunile dintr'aceste fapte.

 ta program'a educatiunii feteloru, data de Legouvé. Pentru a realis  ac sta programa se ceru trei conditiuni necesarie :

Parinti inteligenti,
Invetiatori particulari, si
Cursuri publice.

De la parinti se cere cea mai mare grige in educatiunea feteloru. De multe ori s'aru cere chiar substituirea invetiatorului particulariu prin tatalu de familia; c -ci sunt multe esem-ple despre desordini, cari intra odata cu inve-tiatoriulu particulariu in sinulu celoru mai oneste familie.

Mamele cari se insarcin za ele inse-le cu educatiunea fiiceloru, să nu-si faca din ele idoli, — c -ci acést'a impregiurare trage mari peri-cule dupa sine.

Legouvé d  cea mai mare preferintia cur-surilor publice; prin acestea — d ce dinsulu — potu ajunge femeile la inalt mea educatiunii loru.

In urma mai produce oratoriulu o grava obiectiune ce se face in contra educatiunii pri-vate. Se object za adeca, — c  fetele cres-cute a casa se potu preocupă pr  multu de discursurile ce decurgu in midiloculu familiei, cari contienu câte odata lucruri ce nu trebuie ascultate de fetele june. Dar' — d ce Legouvé pud rea feteloru e o garantia, că ele nu voru ascult  nici odata lucruri necuviintiose s u d ca se va intempl  să le asculte le va ascult  nu-mai pe diumetate.

 ta cuprinsulu lectiunii lui Legouvé.

Matrone Romane, veghiati a supr'a educa-tiunii, ca fiicele v stre s  ve imiteze si astu-felu s  deveniti demne cetaticne si s  dati patriei demni cetatieni !

Nu uitati, c  seclulu nostru e seclulu emancipatiunii femeiloru. Concentrati-ve pote-riile pentru realisarea acestei idei mari !

I. Lapedatu.

Rogatiunea Romanului.

Ce timpi frumosi ! atunci candu barc'a Romaniei
Pe luciulu marei line pluti  dreptu si usioru ;
Candu toti cugetau un'a, candu versulu armoniei
Afl  unu dulce echo la Domnu si la poporu !

Ma ! ce să vedi de-o data ! . . . vai ! ceriulu se
negresec

Si fulgerulu lumina, si tunete vuiescu ;
Orcanele se turba, furtun'a navalesce,
Si valuri furiose prin mare clocotescu.

 r barc'a Romaniei de vifori aruncata,
Acum la ceriu se 'naltia . . . acum la iadu in diosu.
Natiunca mea cu faci'a de lacrime 'nundata
Oft za, geme, plange cu tonu gelosu, doiosu !

Candu sórtea-asi  ne-apăsa, candu lupt'a blas-
temata
Nici asta-di nu se curma, dur za totu moreu,
Cu santa pietate mo rogu de tine Tata,
La tine Domne Sante ! inaltiu cuventulu meu.

„Tu D mne din 'nalt me, privescu diosu la noi,
La reulu ce ne-apasa, la grelele nevoi !
Privescu ah ! la plansulu, amarulu nostru suspinu,
La curs'a ce ne 'ntinde superbulu de strainu !

Si-astu-felii avendu mila, avendu compatimire
Pe calea mai sigura ne du la fericire !
Tramite-ne o ! D mne, po-acelu doritu Pastoru,
Ce p rta grigia buna de blandulu seu poporu !

Tramite matelotulu,, ce sc i barc'a 'ndreptă,
De Scila si Caribde ferice-a ne scap ,
Si barc'a sventurata sub flamur'a iubirii
In pace s'o cunduca la portulu fericirii !

Pe celu ce la aceste d r' adi se 'mpotrivescu,
Tu D mne din 'nalt me cu fulgeru lu-lovescu !
Lovescu pe acei-a, cari patri'a si-trad za,
Pe-acei-a, cari si asta-di privatu-si scopu ve-
n za !“

Acost'a-mi este dorulu si rug'a mea fierbinte,
Si credu că vei primi-o, tu bunule Parinte :
C  ruga mea e dr ta, e dr pta cum sum eu
E santa si curata, cum e cuventulu teu !

Georgiu Bucsia.

Tribunulu.

— Drama in 3 acte. —

(Fine.)

Unu romanu: Ferésca Domnedieu de un'a ca acést'a!

Ferenz: Asié dîcu si eu; dar n'ajuta nimicu, câ-ci Domnedieu bate pre aceia ce-si cumpera robî'a prin sangele loru... Apoi de-amu avé macaru unu folosu timpurîu din tôte luptele aceste! Spuneti-mi ce-ati cascadegatu? Aretati-mi vr'o dabenda, vr'o punga de bani séu...

Altu-Romanu: De unde vrei sê-ti aretâmu?

Ferenz: Nici eu nu v'asiu poté aretá unu banisioru macaru, de si m'am luptatu pana astadi alaturea cu voi. Vedeti ce nebuni suntemu? De câte ori amu cautatu a lasá prad'a din mana dupa ordinulu tribunului! Asié; elu ne léga nóue manile ca sê póta rapí singuru. Asi vré sê sciu miile câte sunt in pung'a lui... Dar cine le-ar poté numerá? Precandu noi ne vomu întórce a casa cum amu venitu. Dar' ce dîcu? Amu venitu întregi si sanetosi si ne vomu duce slutiti ca vai de noi.

Unu Romanu: Dar nu v'aduceti a minte, câ tribunulu ni-a lasatu nóue totu ce s'a jafuitu? Nu sciu déca si-a luat si elu particiea séu nu? Da, ómeni buni, ce-i dreptu e dreptu!

Ferenz: Da, ni-a astupatu gurile cu câte-o bucatîca, ca sê nu potemu ragnî in urm'a lui candu face furturile cele grozave. Ha, sê nu mai fimu orbi, sê nu mai credemu, câ tribunulu ne vré binele. Elu iubesce pre unguri mai multu decâtu pre noi. Se lupta in contr'a loru numai pana-si va face nume si stare... apoi sanetate buna!

Unu Romanu: Se póte?

Ferenz: Nu credeti, câ tribunulu e amiculu Unguriloru? Ce orbi! Spuneti-mi pentru ce nu ne-a lasatu sê jafuimu cas'a prefectului Lazlo? Pentru ce nu ni-a datu capulu acelui tiranu, care ne-a chinuitu atâta ani ca pre nesce vite? Voi taceti, fratiloru, voi nu sciti nimic'a!

Altu Romanu: Lucrulu e cam ciudatu?

Ferenz: Cascati-ve ochii mai bine, si veti cunósce tóta misieli'a. Teodoru va sê ia pre fét'a lui Lazlo.

Mai multi: Pe-o unгурóica?

Ferenz: Da, pre o unгурóica; si noi mai credemu câ tribunulu e Romanu de-ai nostri?

Altu Romanu: Cine iubesce pre-o unгурóica,

nu póte fi Romanu ca noi. E reu, ómeni buni, e reu si trebue sê ne vedemu de tréba.

Altulu: E bine, ce sê facemu?

Ferenz: Nu sciti inca ce sê facemu? Trebue sê alegemu din dóue un'a: séu vomu ascultá de tribunu si ne vomu face iobagii lui, séu ne vomu scapá printr'o cutediare de-o asemené rusîne. Un'a din dóue, fratiloru!

Unu Romanu: Sê nu mai fimu iobagi!

Altulu: Nu, nu! mai bine sê cada capulu celuia ce-ar vré sê ne faca!

Ferenz: Asié dîcu si eu: Sê cada capulu celuia séu noi nu mai suntemu ómeni!

Unu Romanu: Capulu tribunului?

Ferenz: Elu vré sê ne robésca.

Altu Romanu: Inse cine va cutediá sê...

Ferenz: Déca sunteti babe voi, lasati-ve pre mine. Acésta pusca va repune astadi pre tradatoriu.

Unu Romanu: Dar ceialalti carii sunt credintiosi tribunului?

Ferenz: N'ati vediutu, câ s'au risipitu toti intr'o parte si 'ntr'alt'a. — Pana se voru stringe de pre la jafu, Teodoru va fi repusu, fara ca sê scia cine-va de-a cui mana... Aideti, fratiloru, aideti sê ne scapâmu de tiranulu!

Romanii: (urmandu-lu) Aideti!

Ferenz: (in parte.) Triumfu, Vilmos, triumfu!

SCEN'A VI.

Mateiu, Teresi'a. (esîndu din casa.)

Teresi'a: (cu scrisórea in mana.) Du-te Mateiu la Teodoru de-i spune si lui acésta veste buna. Díceai, câ nu e departe; alérga la dinsulu si-i spune tóte.

Mateiu: S'alergu, sê-i spunu... dar ce vrei sê-i spunu?

Teresi'a: A iérta-me, Mateiu, câmi am pierdutu capulu de bucuria. Spune-i, câ parintii mei mi-a datu voia de-a me cununá cu elu... O, ce fericire!

Mateiu: Gratia ceriului!

Teresi'a: Da, sum fericita, Mateiu. — De astadi inainte nu me vei mai vedó plangêndu si suferindu. Dar' ce te mai tienu de vorba? Du-te la Teodoru si-i mai anuntia inca: câ parintii mei ne-au invitatu sê traimu in cas'a loru si sê le moscenimu averile.

Mateiu: Me ducu sê-i vestescu tóte, si 'n data voiu fi la dta, ca sê-ti impartasiescu bucuri'a lui. (ese)

SCEN'A VII.

Teresi'a. (singura.)

Cum se risipe intunecimea la ivirea sórelui, asié se risipira negrele-mi suferintie la ivirea ta, fericita scrisóre! (o saruta.) O, câte lacrimi de amara caintia se voru fi mestecatu prin trasurile acestea; lacrimi din ochii unui parinte ce-si recunósce gresial'a fatia cu fiic'a sa! Nu me insielam eu, candu dîceam, câ dreptatea e cu mine; ét'o astadi triumfandu. — Dar' sê cetescu mai departe, câ-ci bucuri'a nu m'a lasatu sê finescu. (Cetesce) „In urma, fiic'a mea, voiú sê-ti descoperu unu secretu, ce l'am inadusîtu pana astadi in anim'a mea: afla, Teresio, câ tatalu teu este Romanu.“ (Se opresce) Domnedieule, tatalu meu Romanu? eu din sange romanu, si nu sciam nimicu. Minune cerésca! . . . Tatalu meu ascundea acestu secretu sub tacere de mórte, pre candu provedinti'a se pareá a mi-lu descoperí mie inca, din copilarí'a mea. O simpatía nespusa me tragea totude-una spre acestu poporu, din care esí tatalu meu. Unu glasu tainicu se pareá a-mi sioptí neincetatu a cui fiica sum si pre cine trebuie sê iubescu. O tata, tu Romanu, si totu-si ai cutediatu a face câte le-ai facutu? Dar sê uitâmu acum trecutulu si sê multumimu lui Domnedieu pentru desvelirea adeverului. Fericirea mea va fí cu atâtu mai mare, cu câtu mi-au fostu suferintiele mai nemeritate. O, de-ar vení Teodoru, de-ar vení mai iute sê-i spunu câ de acum inainte natiunalitatea nu ne mai desparte. Câtu se va bucurá dinsulu audiendu acésta noutate, cu câta mandria va duce la altariu pe-o féta de sangele seu! Si eu cu câta mandria lu-voiú numí consórtele meu. Câte fericiri mi-a prodigatu sórtea pentru venitoriu. — Nimicu nu-mi mai remane de doritu decâtu a mi revedé parintii; voiú spelá cu lacrimi de bucuria grumadii loru, candu o sarutare santa va renof intre noi nodulu eternului amoru. De ce nu bate mai iute ór'a revederei? . . . Dar ce vedu? Conte Vilmos! Ce spiritu necuratu l'aduce si prin locurile acestea? Elu e inarmatu; ce va se dîca acést'a? Domnedieule!

SCEN'A VIII.

*Teresi'a, Vilmos.**Vilmos:* Salutare Teresio!*Teresi'a:* Éra trebuie sê te vedu, conte?*Vilmos:* Nu te mirá, Teresio, nu te mirá. Scfi, câ nu potu aflá pace nicairi, unde lipsesci;

câ-ci te iubescu pré multu si nu voiú incetá nici-odata de-a ti cere man'a ta.

Teresi'a: Ce truda desiérta!*Vilmos:* Pentru ce vorbesci astu-felu, scump'a mea?*Teresi'a:* Pentru câ man'a mea e destinata lui Teodoru. Acést'a o sciai pré bine, conte, si totu-si mai sperai a trece preste marginile nepotintiei?*Vilmos:* Nu simti o mustrare, candu dîci aceste cuvinte? Nu tremuri a iubi pre inimiculu némului teu? Tu vei cutediá intinde man'a aceluia ce-a versatu atâta sange ungrescu? Vedi pana unde te-a dusu pasiunca unui amoru fara socotintia. Plutesci intr'o crima teribila si nu te grabesci a-i sterge pét'a din sufietulu teu. Nu cugeti, nefericit'o, câ tóta lumea te numésc tradatória . . .*Teresi'a:* Lumea se 'nsiéla, conte.*Vilmos:* Nu se 'nsiéla, nu; câ-ci te vede stringêndu o mana scaldata in sangele némului teu. Descépta-te din amagirea ta, Teresio. Mai este timpu de-ati indreptá reputatiunea in ochii celoru ce te cunosc.*Teresi'a:* Tí-am spusu, conte, câ lumea se 'nsiéla. Eu nu mi-am tradatu némulu meu. Déca vrei sê te convingi cetesce acésta scrisóre semnata de tatalu meu, (i da scrisóra.) Póte astu-felu me voiú mantui de dinsulu . . . Éta-lu detunatu! (tare) Ce-ti este, conte, pentru ce schimbi fetie, pentru ce te tulburi?*Vilmos:* Nu, nu se póte! Totulu e insielatiune, insielatiune rusínósa!*Teresi'a:* Trebuie sê-ti aduci a minte de iscalitur'a tatalui meu; mai cetesce odata, Vilmos si nu te mai indoí.*Vilmos:* (aruncandu serisóra) Apoi . . . apoi chiar asié de-ar fí, mie nu-mij pasa nimicu. Eu totu-si te iubescu, câ esci nobila, Teresio, si meriti a fi consórtea unui conte.*Teresi'a:* Meritu séu ba, nu sciu. Ceea ce sciu este: câ numai mórtea m'ar poté despartí de Teodoru!*Vilmos:* Mórtea? Inse déca mórtea l'ar despartí pre dinsulu de tine!*Teresi'a:* Ce dîci, conte, nu cumva ti-ai veritu éra-si man'a sacrilega in fericirea mea? (s'aude o detunatura de pusca si sgomotu.)*Vilmos:* (in parte) Ferez si-a facutu detori'a . . . (tare) Audít'ai acea detunatura? Éta manile mele sunt curate si nu me poti invinovatí de nimicu. Adio, Teresio, me ducu unde me chiama momentulu, apoi te voiú revedé.*Teresi'a:* Stái, conte, stái de explica . . .

Sal'a anatomica in colegiulu medicinistelor din New-Yorc.

Vilmos : (iesindu) Timpulu va sê-ti es-
plice tôte. —

SCEN'A XI.

Teresi'a, apoi Mateiu.

Teresi'a : Ceriule! ce voru se dîca tôte
acestea? Unu presimtiementu fiorosu mi-a
petrunsu anim'a. Incepu a me cutremurá; min-
tea mi se tulbura si Ajutoriu, ajutoriu!
(Mateiu intrandu spaimentatu, sprigine pre Te-
resi'a in bratie.) Tu esti, Mateiu? Ce ai? Tu
tremuri si nu vorbesci nimicu?

Mateiu : Nu cutediu a vorbí, nu cutedi-
diu

Teresi'a : Unu singuru cuventu, Mateiu :
Teodoru . . .

Mateiu : E mortu !

Teresi'a : Mirele meu e mortu (lesî-
néza.)

SCEN'A X.

Teresi'a, Mateiu, Danu, Vilmos, Romani, Unguri.

(Danu intra cu Romanii din drépt'a, apoi
Vilmos cu Ungurii din sting'a.)

Danu : (catra Romani.) Ce-ati facutu, ne-
fericitiloru? V'ati scaldatu manile in sange
nevinovatu. N'ati prinsu pre ucigatoriulu; o,
vedeti-lu colo, cum vine cu arm'a intinsa spre
voi (— aretandu pre Ferenz intre ómenii lui
Vilmos.)

Romani : (ridicandu armele.) Sê péra
sê péra !

Teresi'a : Potere, inca unu momentu de
potere !

Vilmos : (catra Danu) Capulu teu, misera-
bile, si capetele brigandiloru tei ! (oscile in-
tindu armele.)

Teresi'a : (in parte.) Acum e timpulu sê
moriu si eu cum a moritu Teodoru !

Danu : (catra Vilmos.) Vin'o si le iá cu
arm'a, lasiule ce esti !

Vilmos : Focu, baeti !

Danu : Focu !

Teresi'a : (sarindu in midilocu.) Puscati !
(Mateiu vrea s'o scóta din navala, dar pre
candu cade cortin'a intre sgomotulu armelor,
Teresi'a se 'nelina ranita.)

Vilmos : Teresio !

Teresi'a : (morinda) Te-o-doru ! . . .

I. Lapedatu.

DOINE POPORALE.

(Din pregiurulu Salisicei langa Sabiiu.)

XIV.

Fruandia verde de trifoi,
Candu treci bade pe la noi,
Nu te uitá oblu 'n curte,
Câ eu am dusmane multe ;
Ci te uita pesto satu,
C'oru gandí, câ ne-amu lasatu ;
Si te uita la pamentu,
C'oru gandí, câ ne-amu urítu !

XV.

Fruandiulitia de lamâie,
Ce-am iubitu nu-mi mai trebuie
Nici la mórtea mea sê-mi via
Nici lumin'a sê-mi-o tîa.

XVI.

Fóia verde tulipanu,
Am unu badisioru munteanu,
Cu péna de maghieramu ;
Ventulu pén'a i-o batea
Ochii si gura'i ridea.

XVII.

Fruandiulitia de ciresi,
Mei baditia tu gandesci,
Tu gandesci cu maica-ta
Câ stau in nadejdea ta ;
Dar' eu stau lang'unu parfu
Nadejdea-mi la Domedieu ;
Si eu stau lang'o valcea,
Nadejdea-mi la Precest'a.

XVIII.

Fâ-me Dómne ce mi-i face,
Fâ-me rugiulitia 'n vólta,
La baditiulu meu in pórtá ;
Cu maica-sa sê vorbescu,
Si cu elu sê me iubescu !

XIX.

Candu mandra ti-am poruncitu,
De ce naiba n'ai venitu ?
Ori n'ai vrutu ori n'ai potutu ?
Bucurosu asi fi venitu,
Dar m'a pusu maica la cernutu
Si mi-a datu o sita déza
De m'apucà nóptea 'n casa.

XX.

Struguru rosiu ruginitu,
Cu dragu bade ne-am iubitú,
Si plangéndu ne-amu despartítu.

XXI.

A séra si-a lalta séra
Cantau doi cecosi p'afara
Doi cocosi negri cantá ;
Neamurile me mustrá
Sê me lasu de baditi'a
Cuventulu nu le-asiu calcá :
De badea nu m'asiu lasá.

XXII.

Bate ventu 'n iérba desu,
Ce badisioru mi-am alesu,
L'am alesu intr'o cerc care,
Sê vedemu ce minte are ?
De va avé o minte buna,
Sê-lu iubescu unu anu si-o luna,
De va avé minte rea
Sê-lu iubescu cine-a vré,
Câ eu mi-am iubitú partea.

XXIII.

Trandafirú rosiu 'n ferésta
Baditi'a scrie la mésa,
Serie dóue trei renduri
Si se umple de ganduri ;
Si din graiu asié graiá ;
Ia-mi Dómnice gandurile,
Sê mai scriu rendurile,
Câ ganduri de la parinti,
Le gandesci si ér le uití ;
Dar gandulu de la mandrutia
Te arde la animut'a.

XXIV.

Nici unu doru nu-mi vine iute,
Ca dorulu de peste munte
Nu mi-lu póte oprí nime ;
Nici tiganulu cu dipl'a,
Nici badea cu fluer'a,
Fara eu cu anim'a.

XXV.

A séra si alalta-séra
Se plimbá dorulu p'afara,
Eu i-am spusú dorulu spusú :
Du-te dorule de-ací,

Nu me mai prebaluí,
Câ nu-su de prebaluitu,
Ci-su copila de iubitú !

XXVI.

Cucule péna galbêna !
Eu me culcu tu me légana,
Si me légana frumosu,
Sê nu cadiu din léganu josu ;
Câ eu n'am fórtu invetiata
Sê adormu neleganata !

XXVII.

Bade, de iubirea nóstra
A crescutu unu pomu in cósta
A 'nfloritu dar n'a legatu
Ne-am iubitú si ne-am lasatu.
Lasa, mandra, pomu 'n pace,
Sê vedemu ce póme a face.
Câ de face pomulu pere,
Grigea de la mine ti-pere
Si de-a face pomulu nuci,
Grigea mea sê n'o mai duci.

XXVIII.

Mandrulitia paresita
Nu te tiené mantuita
Câ de mine n'a-i scapatu,
Câ-ci amaru m'ai farmecatú.

XXIX.

De la Craiova la vale
Busuiocu rosiu resare,
Cine mi l'au semenatu ?
Ciobanii candu au plecatu ;
Si cine mi l'au seditu ?
Ciobanii candu au venitú.

XXX.

Pentru ochi ca murele,
Ocolí padurele ;
Pentru sprincene 'nghinate,
Amblai tiér'a diunetate
Si de ele n'avui parte.

Culese de

Anastasi'a L

SALONU.

CONVERSARE CU CETITÓRIELE.

Despre politetia.

Politeti'a séu urbanitatea moravurilor jóca unu rolu fórte însemnatu atátu in viéti'a privata si sociala, câtu si in viéti'a politica. Intielegemu politeti'a in cuprinsu mai largu, in portare, in vorbire, ca si in scrieri si 'n literatura.

Legamintele cele mai nobile si mai pretîose ce împreuna pe ómeni între dînsii, sunt iubirea, simpatî'a stim'a si respectulu imprumutatu. Ele sunt de unu pretiu nemarginitu, de óra ce sunt întemeiate pe ceea ce avemu mai scumpu in noi, si pe demnitatea nóstra de ómeni; apoi pentru cá pe dînsule este întemeiata sociabilitatea si societatea omenéscă.

Modulu in care aratâmu aceste simtieminte este diferitu. Stimâmu si simpatîsamu cu toti ómenii ca atari. Dar cu parintii, cu fratii, cu sororile si amicii nostri suntemu mai familiari, ne simtîmu mai liberi in espresiunea simtiemintelor, in vorbire, in portare si in relatiunile ce avemu cu dînsii; pentru cá cunós-cemu virtutile si valórea loru morala, si pentru cá sunt o multîme de afectiuni mai intime, cari ne léga de dînsii. Ér chipulu cu care ni aratâmu stim'a si respectulu nostru facia cu alti ómeni mai straini este bun'a cuvenintia séu politeti'a întemeiata pe presupunerea, cá ei sunt demni de simpatî'a si de stim'a si respectulu nostru, si cá au dreptu la dînsule. Deci caracteristic'a ce recomanda pe unu omu, pe o persóna in societate, nu este nici rangulu (unde mai sunt inca ranguri,) nici functiunea, nici costumulu seu, ci politeti'a. Ea este pentru noi termometrulu culturai morale si intelectuale a unei persóne, pe care n'o cunoscemu. Ea se cunósce in tóte relatiunile vietii unui omu, in scrieri, in vorbe, in infacisare, in gesturi, in accentu si tonulu vorbirii, in ordinea afaceriloru si lucruriloru sale, si chiar in imbracamintulu seu. Prin bun'a cuvenintia in imbracaminte inse departe de a întielege lucsul si imitatiunea servila a modelor. Curatieni'a, naturalieti'a si simplitatea facu adeverat'a elegancia in imbracaminte! si este atátu de strinsu împreunata cu cultur'a morala si intelectuala, încátu observatorii socotescu imbracamintele femeiloru ca unulu din semnele caracteristice dupa cari se póte judecá gradulu civilizatiunii unei cetáti séu a unei tieri. Ne luâmu voi'a a face aice o mica digresiune pentru a aduce unu esemplu din istoria.

Lucsul totu-de-una e stricaciosu, dar candu e împreunatu cu ignorantia e si ridiculu. In timpulu de profunda decadentia morala a Romaniei, sub Fanarioti, boeresele duceau o vietá in adeveru orientala; siedeau tóta diu'a pe divanu, ori si-petreceauu timpulu la toaleta, ori in vorbiri despre cosmeticu, si despre alte lucruri bagatele. Si-zugraviau unghiele cu rosii, si-innegreau sprîncenele, si-incarcáu faci'a de spoiéla, si-semenau perulu cu bucáti de auru; si pe urma luau unu vestmentu ereditariu imbogatítu de tóte diamantele mostenite in familia din etate in etate. O intimplare neasteptata facu o revolutiune in aceste mascarade. Dlu Regnault ni vorbesce de acésta intimplare, in „istori'a economica si sociala a Romaniei.“ In 1805,

generalulu Sebastiani, mergêndu ca solu la Constantinopole, trebuiá sê trecá prin Bucuresci, trecere obligata in acelu timp. Elu erá acompaniatu de jun'a sa socia din famili'a Coigni. Dupa sosirea in Bucuresci se dede unu balu in onórea lui la curtea hospodaréscă. Sér'a boeresele se gatescu in modulu celu mai stralucitu, cu hainele loru creditarie, cu provisiunile de diamante de câte dóue, trei veacuri, si restulu. Asiediate astu-feliu in rîndu in salonu, asteptau cu nerabdare pe ilustr'a caletória, facêndu mii de conjecture despre minunile toaletei sale. Ce n'asteptau dînsule de la o ambasadorá a Franciei, domnisióra din nobleti'a inalta, consórté a unui generalu rudenia cu Napoleonu? Care fu mirarea acestorú dómne la intrarea ambasadoriei ce veniá insocita de hospodariulu, candu o vediuira inaintându, imbracata cu o haina din cele mai simple, cu unu floru albu, fara spoiéla pe facia, fara altu ornamentu in peru decátu unu pieptene de scoica marina, dar frumósă de juneti'a sa, de trasurile sale si de o demnitate naturala! Tóte remasera uimite; dar cu instinctulu loru de femei recunóscura adeverat'a grandóre, adeverat'a frumusetia. Ele marturisira in urma, cá li s'a parutu cá vedeau inaintandu o regina. Unele mai naive si-incipuiau, cá pieptenele de scoica trebuiá sê aiba unu pretiu fabulosu, de óra ce erá singurulu ornamentu pe fruntea unei ambasadore. Celelalte întielesera, cá o femeia póte fi frumósă si fara auru in peru, fara carminu pe facia, si fara diamante pe haine. Din acestu timp, continua dlu Regnault, mai multa simplitate veni de moda; si femeile renunciară la vestimentulu loru ereditariu mai curundu decátu boerii la siubele si calpacurile lor.

Sê revinimu. Suntemu politi cu fiacare omu, fiindu cá lu credemu onestu. Dupa ce-lu cunóschemu mai de aprópe, devenimu amicii lui, de se intimpla sê avemu acele-si simtieminte si acele-si moravuri, ceea ce e fórte rar; séu, ce e mai ordinariu, continuâmu a-lu stimá si a-lu considerá dupa meritele si calitátile sale. E de însemnatu, cá principiile si convictiunile nu jóca nici unu rolu in politetia. Admirâmu virtutea chiar in inimicii nostri; stimâmu pe adversariulu pareriloru nóstre, potemu fi chiar amicii lui, si nimicu n'ar probá mai multu inaltîmea de sufletu si marimea de caracteru, decátu adeverat'a amicia a doi adversari de principie séu a doi inimici politici.

Inse déca ideile si convictiunile n'au locu in politetia, nu e totu astfeliu si cu contrariulu. Urbanitatea moravurilor are o mare influentia in desbaterile politice. Ascultâmu cu multumire pe adversariulu pareriloru nóstre séu pe inamiculu nostru politicu, candu ni vorbesce cu loialitate unu limbagiu demnu ér portarea injuriósă si vorbele insultatórie sunt ca oleulu aruncatu pe focu. „Manierele, díce dn'a Stael, apropia séu departiescu pe ómeni cu o potere mai neinvingibila decum e poterea opiniuniloru, si voiu cutezá a díce chiar decátu poterea simtiemintelor. . . Urbanitatea moravuriloru singura pote imblandî asprimea spiritului de partida; si ea contribue fórte multu a aduce întielegerea si armoni'a in idei.“ („Despre literatura in raportu cu institutiunile sociale“ de dn'a Stael.)

Dar trebuie a distinge politeti'a de eticheta, care face din omu o masina, unu automatu; precum trebuie

a distinge éra-si politeti'a adevărata de cea falsă care face din omu unu sclavu séu unu Tartufu, ori cum dîcu Francesii a distinge curtesia de curtisaneria, cari sunt cu totul opuse. Pecătu e de rară un'a, pe atătu e de lată cecalta; si e comuna mai alesu in tierile unde domnece despotismulu. Acolo se pôte vedé pe tóta diu'a tristulu esemplu alu degradării omnesci. Curtisanii nu numai lingusiescu pe aceia de cari au trebuința, dar veninulu servilismului petrunde adeseori pana in medu'a fiintei loru, si atunci si-venu fara scrupulu onórea si consciința, si se asternu inaintea celor tari si mari, pentru ca in urma sê intînda o vîrga de fieru peste cei mici. Curtisaneri'a ca si servitutea e nedespărțita de degradarea morala si de injosirea caracterelor. Cine vré sê vedea politeti'a falsă in tóta orórea sa, sê deschidia istori'a Italiei pe timpulu Lucretiei Borgia, séu istori'a bizantina, cîndu mam'a cu vorbe dulci, si cu cele mai fine maniere scoate ochii fiului séu, si candu se ofería veninulu cu cea mai mare politeti'a.

Acolo se pôte vedé idealulu politeti'e false, care inse are gradurile sale. Sunt ómeni cari afecta cele mai tinere simtieminte si cea mai delicata buna crescere facia cu o séma de ómeni numai cari sunt séu mai galantu imbracati, séu superiori loru, séu de la a caroru influința spera cova. Acestu feliu de ómeni, dēca suntemu cunoscutii loru mai de aprópe la prim'a vedere cîndu ne intilnescu ne saru in gātu, ni suridu, ni spunu vorbele cele mai magulitórie; ér dupa ce se despartu de noi, ni vorbescu de regulu sub diverse preteste, si de cele mai multeori sub cuventu de amici, de cunoscuti, de binevoitori, se facu a plange catra altii erorile nóstre, atribuindu-ni feliu de scaderi.

Unii suntu de o cutezantia si o familiaritate esagerata, alu carei escusu se numesce insolentia familiaria. Altii din contra afecta o blandeti'a si o modestia pré mare, care a descori e falsă; si candu voru a face séu a spune ceva, preferu a se ascunde sub unu velu misticu, intocmai ca si mirés'a, care doresce a fi veduța, dar se face cā-si ascunde faci'a.

Altii éra-si credu a fi de bunu tonu aratāndu o recēla si o nepasare majestetica facia cu tóta lumea. O astfelu de nepasare, dusa pré departe, dēca dinsii au óre-care influința morala, adese ori pôte sê inadusiésca cele mai generóse simtieminte. Recēla si nepasarea nu lovesce erorile si scaderile ce potemu avé, ci supera bunatatea, nobleti'a de sufletu, si adevărata superioritate. Ér scopulu politeti'e este, nu a innadași cugetarca si a împiedecá avēntulu generosu alu sufletului, ci a ni aretá simpatia si consideratiunea ce avemu pentru altii, a incuragiá insusirile loru cele bune si distinsc, si a insuflá acea nobila incredere ce au intre dinsele caracterele generóse si neatirinate.

Adevărata politeti'a e sincera, este libera bnevoitória si maritimóza. Pentru cā ea este espressionea animelor nobile si a spiritelor cultivate. Prin ea aretāmu simpatia ce avemu pentru semenii nostri, si respectulu ce avemu atātu pentru noi insi-ne, cātu pentru demnitatea loru umana. Unde lipsesce acést'a, si unde bunavointia, lipsesce si politeti'a adevărata.

Atérna apoi de la naturalulu si temperamentulu fia-caruia de a se exprime cu mai multa fineti'a si armonia, séu prin maniere si vorbe mai energice, ori, ca sê me servescu de unu terminu francesu intr'unu modu mai bruscu. Acēsta e de pucina importantia, dēca nu va lipsi bunavointia care e conditiunea politeti'e. Nea-

peratu trebue a tiené séma de persóne si impregiurári; si la tóta intēmplarea e a se preferi unu terminu de midilocu intre dulcórea afemeiata si intre tonulu pré aspru. O probitate severa inse pare a ni inspirá totu-de-una mai multa incredere.

Terminandu se ne incercāmu a precisá ce voiam a spune.

Unu vechiu profesor, vorbindu de bunavointia séu de politeti'a, o numesce morala esterióra, definitiunea cea mai justa cei s'ar pôte dá; de óra ce prin trins'a aretāmu ceea ce suntemu, si ce sunt séu ce presupunemu pe altii a fi.

Condițiunile neincungiaratu necesarie si elementele fundamentale ale politeti'e suntu: Respectulu pentru noi insi-ne, bunavointia, simpatia si respectulu pentru semenii nostri. Numai atunci potemu tiené séma cu tóta delicateti'a de simtiemintele si drepturile loru, si numai atunci politeti'a pôte fi adevărata.

Adevărata politeti'a e cu potintia numai intre naturele libere, si intre caracterele neatérnate; pentru cā numai acele se sciú respectá pe sine, si sunt capabile a respectá si a simpatisá cu altii. Ér neatérnarea personala se castiga numai prin cultur'a morala si intelectuala, séu prin educatiune. Prin acestu cuventu intielegemu educatiunea, despre care Platone dice cā se incepe in léganu si se finesce 'n mormentu; intielegemu educatiunea, care ni-o facemu noi insi-ne, singuri, séu cu ajutoriulu altor'a. Pentru cā dupa ce amu esțitu din anii copilariei si de sub influința binefacatória a ingrigirei de mama, parintii, pedagogii si invetitorii nostri, ni potu ajutá si ne potu dá tóte midilócele pentru a ne educá, dar nu ni potu dá educatiunea. Ea este o avuția scumpa, unu tesauru nestimatu, care se pôte cumperá numai cu pretiulu muncei nóstre proprie. Ca si cultur'a, ca si libertatea, cu care este identica, ea trebue sê vina din noi, prin deprinderea continua, prin vointia si activitatea nóstra. Adevărata educatiune e personala. — Ér politeti'a e cu potintia numai prin educatiune.

M. Strajanu.

Curierulu modei.

— Pest'a 18 maiu. —

Cu cātu naintāmu mai multu in sesonulu de prima-véra, cu atātu vestmintele cele multu placute de catifea disparu mai rapede dandu locu vestminteloru gătite din metasa mai usióra.

Cele mai favorite, ma potemu dice, cele mai acomodate vestminte in acestu sesonu, sê gătescu mai alesu din *metas'a foulard*.

Acést'a materia, intru adeveru frumósa si buna, si-a si eluptatu deja recunoscinti'a frumóseloru, ceea ce ia succésu cu atātu mai vestosu, cu cātu ea este de tóta colórea si din cele mai fine materie.

Vestmintele gătite din *metas'a foulard*, dēca sunt do coloru deschise atunci se decoréza cu dintele albe, ér dēca sunt de diverse coloru, atunci garniturele de tafota se acomodéza dupa colórea vestmentului.

Ne luāmu voia a descrie câte-va vestminte din cele mai frumóse, ce le-amu vedintu dílele trecute.

Unu vestmentu din de tafota galbana merita locu primu.

Acestu vestmentu pe din josu erá decoratu cu rüche-uri anguste si intre fia-care rüche erá aninatu câte un sîru de dintele albe. Preste spacelulu naltu, din metasa galbena, erau doi flusturatori, (ca de un diumetate de rifu) decorati cu rüche-uri si dintele galbene.

Frumseti'a acestui vestmentu, se intregiá prin o mica paleria de dintele albe.

Merita deosebita atentiune si unu altu vestmentu, gátitu din tafota alba cu vèrgi ros'a.

Sucn'a intréga erá inundata de ineretítüre. Marturisimu sinceru, cá pe langa tóta trud'a nóstra, nu ni-a succesu a poté numerá sírele, destulu cá a fostu multe. Intre fia-care sîru de ineretítüre sierpuiá câte o prima angusta de atlasu rosiiu. Partea de nainte a vestmentului erá in form'a tablier, ér partea dinapoi erá prevediuta cu o tunica sufulcata, gatita din materi'a vestmentului si decorata ca si sucn'a.

Paleri'a de crépe albu si decorata cu rose marunte dá unu aspectu frumosu acestui vestmentu.

A facutu mare sensatiune in noi si unu altu vestmentu, gátitu din metasa veneta.

Acestu vestmentu, pe din josu éra decoratu cu unu sîru de dintela de colóre alba lata ca 15 policari. Subu acést'a dintele lata sierpuiiau trei síre de ineretítüre marunte din rüche-uri.

Preste acésta dintela apoi erá unu altu sîru de ineretítüre mai anguste.

Spacelulu naltu si taiatu cu camesiutia de dintele erá acoperitu cu unu paetonu din metasa négra decoratu cu margele, coseture cu fire de auru si dintele late.

Mai amintimu unu vestmentu frumosu Erá gátitu din tafota rosia, cu patru síre de ineretítüre din materi'a vestmentului si cu tunica larga. Totu din aceea-si materia erá si spacelulu cu deschisatura de tafota négra.

CE E NOU?

* (*Diua de 3/15 maiu*) a fostu, ca si in alti ani, o serbatória mare pentru Romanii din Bud'a-Pest'a. O societate de 30—35 inși esí dominec'a trecuta la Fasanu, intre delurile vechiului Aquineu, pentru a celebrá memori'a dílei de 3/15 maiu 1848, in care natiunea romana s'a desceptatu din somnulu celu de mórte si s'a proclamatu de libera autonoma si egalu indreptatita cu natiunile regnicolare, protestandu solemnu contr'a contopirei Transilvaniei in tier'a Ungurésca. Acést'a este dara diu'a in care poporul romanu din sinulu Carpatiloru, dupa o lunga si grea amortíre, dede nóue semne de viétia, punendu temeiu solidu pentru unu venitoriu mai ferice decâtu cum i-a fostu trecutulu incependu de la invasiunea barbariloru. Totu sufletulu de romanu serbéza cu pietate, insufletíre si sperantia memori'a acestei dílei mari, pré marindu virtutea celoru 40 mii martiri ai natiunei romane, cari sangerara pre campulu bataliei pentru principiile sacre proclamate pre „campulu libertatii“ la Blasiu — si intarite prin viulu juramentu care va oblegá purure pre poporul romanu.

* (*Unu telegramu*) din „Federatiunea“ ni spune, cá si fratii din Ploesci serbara diu'a de 3 (15) maiu.

△ (*Primulu sinodu eparchialu in Caransebesiu*), s'a deschisu la 1 maiu st. n. sub presiulu parintelui eppu Ioanu Popasu, in presinti'a unui publicu numerosu.

△ (*De la reuniunea sodaliloru romani din Sabiiu*.) Reuniunea acést'a esiste acum de trei ani si mai bine. Concursulu celu inca putienu alu romaniloru la meserie face, ca numai cu incetulu sê cre-sca numerulu industriasiloru nostri natiionali si prin urmare si ai reuniunei nóstre. Cu tóte aceste-a dins'a speréza, cá ajungundu in unu spatiu mai largu, va poté respirá mai liberu, si aerulu acest'a va face sê prospereze si poterile ei mai tare; in siedinti'a din urma a comitetului ei s'a decisu a se luá un'a localitate mai spatiósa, cu mai multe incaperi pentru intelnirea membriloru ei: pentru prelegeri, lectura si petrecere. — Conformu §. 3. c. din statute, ea primesce si membri ajutatori cari, pre langa o taca de 25 cr. pre luna, devinu atari membri si se bucura de beneficiile prelegeriloru, lecturii si petrecerii celoru-lalti membri. („Telegr. Rom.“)

* * (*Concertulu si balulu din Oradea-mare*.) datu in 17 maiu in favorulu unui institutu pentru educatiunea feteloru romane din Crisian'a, a reesitu fórté splendidu. Sal'a erá indesuita de unu publicu numerosu, adunatu din tóte partile Crisianeii, ma si din alte locuri mai indepartate si locuite de Romani. Venitulu curatu [se urca la 300 fl. Sub decorsulu pausei redactorulu acestei foi cerculá intre óspeti o lista de oferte si contribuiiri in favorulu teatrului natiunalu, pe care se subscrisera 245 fl. In numerulu venitoriu vomu relatá mai pe largu.

△ (*Necrologu*.) Cu dorere inregistrámu mórtea lui Dr. Eutimiu Murgu, repausatu joi, 12 maiu st. n. in Bud'a. Immormentarea a avutu locu sambeta, 14 maiu st. n. Fia-i tierin'a usióra

Literatura si arte.

△ (*Ionu celu cumplitu*.) de dlu B. P. Hasdeu va aparé si in a *dou'a editiune*, adausa cu o multíme de nóue descoperiri de prin bibliotecele Franciei si Germaniei Pretiulu pentru ambele tomuri numai 3 fl. v. a. A se adresá franco pe numele autorului in Bucuresci str. Stirbeiu voda nr. 16.

△ (*Unu tratatu completu de economi'a política*) va aparé in curendu la Bucuresci. Autorulu acestui opu e dlu Ionu Stratu fostu profes. la facult. de dreptu din Iasi si Bucuresci. Pretiulu unu galbenu.

△ (*Representatiune de diletanti*.) Mane, 2 maiu va avélocu la teatru Romanu o representatiune din cele mai interesante. O societate de diletanti va jocá in folosulu Scólei profesionale de fete in urmatórele piese; „Le Roman d'une Heure ou la folle Gageure“ comedia francesca, si „Amorulu Unchiului“ comedia originala de d. capitanu Bengescu, musica de Mezett. Societatea este compusa de dn'a V. A. Urechia, dr'a Matild'a Cugler si dnii C. M. Stratu si Gh. Trimescu. Serat'a se va incheiá cu „Herscu Boccagiu“ cantioneta de d. V. Alexandri, esecutata de d. Cost. Zira. Salutámu din tóta anim'a acésta frumósa intreprindere.

(Informat. Bucurescene.)

Din strainetate.

△ (*Femeia ca jurate.*) Diuariulu „*Courrier des Etats Unis*“ ne spune, că dlu Howe presedintele juratorilor din departamentul Albany a decisu, ca si femeile sê pōta figurá ca jurate. Nu de multu femeile au si functiunatu in asta calitate.

△ (*Adunarea femeilor din New-Yorc*) tienuta in biserica Sanct Anna la 22 lun'a trecuta, sub presiudu lui Dr. Densmore, cu timpu va avé cele mai frumose rezultate. — Scopulu conferintiei a fostu: de a compune o societate zoonomica (invetiatura despre vietia) carea sê fia impreunata cu alta igienica (inv. d. sanetate.) Astu-felu cugeta femeilo a invetiá mamele, ca sê-si scie crosce copiii atátu corporalminte cātu si spiritualminte. In aceea conferintia s'a decisu, ca in fia care septemana sê se tiena celu pucinu o prelectiune din zoonomi'a si alta din igienia si cã voru compune o biblioteca din opurile cele mai bune.

△ (*Profesorulu Morse, parintele telegrafiei,*) dreptu recunoscintia pentru meritele sale, nu peste multu va fi parta-iu unei distinctiuni rare. A nume telegrafistii din Pennsylvani'a au decisu, a suprinde pe pre prof. Morse, la diu'a onomastica a lui, cu unu frumosu suveniru. Idei'a este primita si in alte locuri si subscrierile dau sume considerabile. Suvenirulu — e multu probabilu — va fi unu bustu si unu altu suveniru natiunалу sêu pōte chiar o statua.

△ (*Unu grōspicu omoru*) a avutu locu dñele trecute la Paris. — Éta ce scriu cele mai multe diuarie de de acolo: „Septemana'a trecuta unu domnu, cam de trei-dieci de ani, si-a condusu o chilia intr'unu otelu din „*Quartier du Mail*“, si a ocupat'o insocitu de o dama frumosa, abié de dōue-dieci de ani. In cartea strainiloru a insemnatu urmatōriele: „Richard, croitoriu, locuiesce in Lille, caletoresce cu soci'a sa, o de dōue-dieci si optu de ani, bapenote nu are.“ — Alt'a dñe, pe la noue ore marquerulu se duse la óspeti, ca sê védia nu au ceva de demandatu, inse la sgomotulu ce l'a facutu la usia, nu a primitu nici unu respunsu. Acést'a i-a venitu suspiciosu si in scurtu a intratu cu fórti'a. Intrandu aflá frumosa si tiner'a dōmna jefuita. Barbatulu a disparutu. Marquerulu a strigatu dupa ajutoriu, dar tōte fura in daru, — dōmn'a nu a remasu in vietia. Cine se fia ucigatoriulu? Servitorii nu sciu numai atáta, cã la dōmn'a au vediutu inele multe ma si o punga de galbeni, éra unu marqueru spune, cã pe la o óra dupa mediulu noptii cine-va a parasitu otelulu. Intre vestmintele ei nu aflara nici unu banu. — Tōte semnele vededescu, cã ucigatoriulu nu pōte fi altulu, decātu acelu Richard.

△ (*Lotrii de la Maratonu.*) S'a descoperitu deja, cã lotrii de la Maratonu pana in unulu, toti sunt elini, si prin urmare, faim'a, cã aru fi albanieni, nu are nici o basa.

△ (*Jules Janin*) fiindu dñele trecutu fórté morbosu, unele diuare si respandira faim'a, cã a moritu. — Marele barbatu inse éra este sanetosu si lucra necontenitu. Nu de multu a esútu de sub tipariu unu nou opu alu seu cu titlulu „*Le livre*.“ Acestu opu bibliograficu este dedicatu lui Rothschild. — Se intielege de sine, cã distinctiunile trebuie recompensate — si prin urmare modernulu Craesu, inca a voitu sê faca o placere autoriului prin ceva donu. — „Dēca dta ai de cugetu a me onorá cu atare donu — i dñe J. Janin — atunci spune lui Udubigni, ca sê depinga pentru chili'a mea

vr'o regiune de a Sequanei sēu de a Oise-i. Mai mare placere decātu acēsta nu-mi vei poté face.“

△ (*Femeile din Cheynne*) s'au portatu bine la pertractările tribunalului, dar au si cuceritu pre cāti-va inimi ai emancipării femeiloru. Intre cei cuceriti se numera si dlu Howe, presedintele de la tribunalului din Wyoming, carele acum intru atáta este ocupatu de laudele femeiloru, incātu acele le-au si publicatu in diuariulu juridicu „*Chicago Legal News*.“ Juratele au datu cele mai eclatante dovezi despre abilitatea si conscientiositatea loru ca jurate. Sentinti'a loru a fostu fórté corecta, incātu insiisi avocatii se mirara si si-esprimara recunoscinti'a loru juratorulu, éra dlu Howe dñe, cã s'ar simtí fórté fericitu dēca totu-de-un'a ar avé se presidieze in juriu de femei. Mr. Howe le lauda pana dincolo. — Diuariele americane ar causá europeniloru o mare o placere publicandu laudale dlui Howe. Si dēca le-ar publicá: Ce impresiune aru face acele a supra sociei dlui Howe?

△ (*Diuariulu Tribuna,*) ce apare in Montevideo, relativu la uciderea exconsulului italianu Chapperon, i se scrie urmatōriele: „Buenos-Ayres, lun'a lui aprilie. Ucigatoriulu lui Chapperon este unu italianu, cu numele Barbatti, pre care inse pana acum a nu l'au potutu prinde. — Relativu la aste, se vorbesce, cã in diu'a urmatōria, dupa ucidere, directorulu politiei a primitu o epistola ce suna asié: Nu mai cercá dupa mine, cã nu me-vei aflá. Prevederea, ce mi-a concesu a indepliní acēsta resbunare natiunala si mi-a intaritu bratiulu, egalu resolutiunei mele, nu me va lasá ca sê moru in inchisóre sēu pe esiapodu. Dēca am vatematu societatea omenésca cu aceea, cã am luatú vietia unui omu, celu pucinu o-am mantuitu de unu monstru, carele a i-a fostu numai o pēta. Acést'a epistola s'a transmisu pre posta directorulu politiei, dar ucigatoriulu inca nu este prinsu.“

△ (*Statistic'a sinucigatoriiloru*) in Franci'a, dupa celu mai nou computu, ne presinta urmatōriele date: In decursulu anului trecutu 4,008 barbati si 1003 de femei se sinucisera. Dintre acestia, 960 barbati si 407 de femei sarira in apa; 1972 b. si 335 de fe. se spanzurara; 237 b. si 3 de f. se impuscaru cu pistolu; 251 b. si 2 de f. se sinucisera cu pusca; 74 b. si 44 de f. beura veninu; 99 b. si 55 de f. sarira din naltíme. Trei dieci si-aflara mórtea pe sinele calei ferate, ér unulu a moritu de fōme. Sinucigatorii mai mare parte fura lucratori.

△ (*Principele Hamilton*) cu ocaziunea publicării plebiscitului s'a ramasitu: cã imperati'a nu va capetá mai multu de cātu 5 milioane de voturi cu „da.“ Pentru fia-care votu de „da,“ ce va trece preste 5 milioane, s'a indatoratu a solví unu Luisd'or; ér contrariulu lui s'a deobligatu, ca pentru fia-care votu, ce va lipsi din 5 milioane, va solví doi Luisd'or-i. Asié dara principele Hamilton acum e indatoratu a solví contrariulu seu (afara de voturile ce se voru dá in Algier) 2.160,341 bucāti de Luisdór-i. Mare ramasiagu!

△ (*Femeile independinte,*) precum ni spunu mai multe diuarie englese, in curendu voru capetá dreptulu de alegere. — Iacobu Bright, (fratele ministrului,) a si facutu o propunne in ast'a cestiune, ce dupa a dōu'a cetire se si primí de majoritate. — Asé dara acele femei cari in orasie au o intreprindere independinta si solvescu „dare-de-sermani.“ éra alte din provincia, cari au casa in pretiu celu pucinu de 120 fl. e posibilu, cã voru capetá dreptulu de a alege deputati. Acestu dreptu

nu compete femeiloru maritate, cu atâtu mai pucinu feteloru cari se afla inca la cas'a parintiésca.

△ (*Peabody*) precum se presupunea, nu a lasatu credîloru ceva bunu extraordinariu. Sum'a totala, dupa testamentu, se urca la 15,000 funti. Acést'a suma se va impartî între membrii familiei repausatului.

Felurite.

△ (*Sal'a anatomica in colegiulu medicinisteloru din New-Yorc.*) Sperâmu, câ nu este de trebuintia, ca sê mai scriemu comentariu la ilustratiunea din numerulu de adi, câ-ci se esplica ea de sine, ci mai bine, folosindu ocasiunea bine venita, vomu presintâ câte-va trasure interesante din viéti'a femeiloru americane. — Este sciutu, câ mosiulu Washington — precum lu-numescu americanii — n'a fostu numai erou si barbatu de statu, ci si unu curtenetiu escelinte. Elu a onoratu multu femeile. Femeile americane pentru ast'a lu-si prémarescu la tôte ocasiunile. Asié, anii trecuti, prin aceea si-aretara devotamentulu loru câtra dinsulu, câ au cumperatu mormentulu, unde i sunt immormentate osemintele, cu scopu, de a-lu doná natiunei. Cumperarea inse e de totu interesanta. A nume, locul de immormentare, l'a ereditu unulu dintre descendentii lui Washington, care nepresupunendu, câ acolo se afla relicuiele cele mai pretiése ale Americei, a neglesu mormentulu, încâtu mai nu se vedea din buruiene. Femeile din New-Yorc tienura o adunare si decisera, câ voru contribui tôte, pentru ca sê póta cumperá mormentulu. Proprietariulu a pretinsu 50,000 dolari pentru acelu pamentu bagatelu. Toti se mirau de acést'a pretensiune curiósá. Diariéle combateau necontentitu pre avarulu, inse elu tôte aceste nu le-a luat in consideratiune. — Câte-va septemani numai si sum'a de 50,000 s'a si adunatu. O comisiune, tramisa din partea femeiloru, se presintâ la cas'a proprietariului predendui sum'a amintita. Nobilulu erede a lui Washington s'a pusu pe cugete. — Déca in timpu atâtu de scurtu — filosofá dinsulu — s'a adunatu o asié suma frumósá, atunci intr'unu timpu mai indelungatu se va aduná o suma fórte insemnata, câ-ci sciu bine, câ femeile adoréza pre Washington, deci voiu pretinde 200,000 dolari. Asié a si facutu. La asta impertinentia si nerusínare s'a revoltatu totu statulu. Diariéle nu mai gatau cu batjocurile, ér avarulu primi tôte fulgereturele cu unu sange rece si asteptá cu ne astemparu, ca sê se adune sum'a amintita. In fine se presintâ si a dóu'a comisiune imanundu-i 150,000 dolari. — Da, femeile din New-Yorc dovedira, câ ele cunosecu inaltímea misiunei loru si câ ele potu face multe, fórte multe. — Ne nutresce speranti'a, câ si femeile europene, si cu dinsele si Romanele, voru urmá esemplele bune ale braveloru femei din Americ'a? Asié se fia!

△ (*Politi'a din Londr'a*) le anulu 1718 a arestatu in cas'a nebuniloru o calfa de croitoriu, numai pentru aceea, pentru câ a dfsu, câ lord Pelham, ministrulu de interne de atunci — este chioru de unu ochiu.

Gâcitura de semne.

De Luci'a Patitia.

+a-u* *a/ve, +* * *ea uo/i* *a, +,uŝ*a+
 * * *ea a * * *ie/ve/ŝe-e,
 ,e - ŝu- * * *e - é.u/ve :e□/ve * * *i: * * * /ve io/ve
 ai * /ve □ i * * * u!
 ŝa: □ aió+ 'a * * * a ± iŝli/ve + ? a/ŝ' a - u; 'a ŝea
 - o/ve/ve,
 +i * -a: +o/ve/ŝe-e , /u - e /a - i' a * * * a * a
 * * * u: e + ? a/ve / + i * * * u.

+a-u* * * a/ve, a * o + * * * o-i :o!i-i, n+u? - a * * * i
 - uŝi :à/ve - e ' : - ie/ve/ŝe * e a - * * * a/ve/ve/ŝe i a * * * i
 a * /ve : + u!
 Jŝ: u - u - o + * * * u ' noie ' : ŝi: e + * e/ve : a * * * ie - e
 - e + i: a * * * e
 +i ŝe: e +, e i * * - i: i/ve eu ŝa/e + * * * o/ve - u i ŝeu
 - i + u
 ŝi/ve : o: u * oŝ * i - iu.

Deslegarea gâciturei de siacu din nr. 16.

Voi frumóse floricele,
 Ce plangeti nóptea la stele,
 Sunteti multu mai fericite
 Ca mine sorori iubite.
 Voi nu sciti ce este dorulu,
 Suferinti'a si amorulu;
 Voi aveti unu mandru nume
 Cátu traiti in asta lume;
 Ér candu iérn'a rece vine,
 Cu ghiatiósele-i suspine
 Si-unu mormentu ve pregatesce
 Viéti'a vóstra nu finesce.
 Prima-vér'a câtu sosese,
 Si voi cresceti frumosiele
 Tramitendu odoru la stele,
 Dar pe mine de m'atinge
 Ventulu iernei me si stinge!

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele Mari'a Sara Gombosiu, Ecatarin'a Olariu, Luci'a Patitia, Mari'a Ciacianu, Mari'a Nicorescu, Elen'a Popovicu, Ivascu n. Bozincea, An'a Basi'a, Idoni'a Damsi'a n. Emanuilu, Silvi'a si Iulia Moldovanu; si de la domni Ioachim Munteanu, Constantinu Ungureanu, Petru Sporea, Iliá Sporea, Alesandru Frumosu, Georgiu Michailovicu.